

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

40. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

6. ŘÍJNA 2019

Z obsahu:

O Skutcích apoštolů

- „Nevydávejte se
v nebezpečí, že byste
bojovali proti Bohu“

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 18. září 2019 na
náměstí Sv. Petra v Římě

- strana 2 -

Svatá Pelágie

Libor Rösner

- strana 4 -

Blahoslavený Bartolo

Longo a růženec

- strana 6 -

Tajemství svatého růžence

Sv. Ludvík Maria
Grignion z Montfortu

- strana 7 -

Obnova Mariánského
sloupu na Staroměstském
náměstí v Praze

- strana 10 -

Cílem zednářství
je likvidace křesťanské
víry a morálky, říká bývalý
zednář

- strana 10 -

O rozjásaném nihilismu

- strana 11 -

V Austrálii uzákonili
porušení zповědního
tajemství

- strana 11 -

Život s Bohem (1)

Raoul Plus SJ

- strana 12 -

Panna Maria Růžencová z Pompejí

O Skutcích apoštolů - „Nevydávejte se v nebezpečí, že byste bojovali proti Bohu“ (Sk 5,39)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 18. září 2019 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v katechezi o Skutcích apoštolů. Petr a apoštolové odpověděli odvážně na zákaz židovské velerady učít ve jménu Kristově, že nemohou být poslušni tomu, kdo chce zabránit šíření evangelia ve světě.

Dvanáct apoštolů tak vykazuje „poslušnost víry“, kterou chtějí vzbudit ve všech lidech (srov. Řím 1,5). Počínaje Letnicemi totiž nejsou „sami“. Zakoušejí onu zvláštní součinnost, která je decentralizuje a přiměje říkat: „my a Duch Svatý“ (Sk 5,32); cítí, že nemohou říci

jen „já“, nýbrž „my“ a „Duch Svatý a my“ (Sk 15,28). Jsou lidmi, kteří nejsou sami sobě středem. Silou tohoto spojení se apoštolové nedají nikým zastrašit. Měli impozantní odvalu. Připomeňme si však, že

Pokračování na str. 5

Přemýšlejme ve svém srdci... Proč? O čem? – O sobě a o Trojjediném Bohu. O tom, proč dnešní svět neuznává jakoukoliv absolutní hodnotu a platnost, (str. 11) a ti, kdo smýšlejí jinak, nejsou slyšet, ba jsou umlčováni. Zastavme se aspoň na chvíli a rozjímajme: V jakém rozpoložení se ve vztahu k uvedené skutečnosti nachází mé nitro? Neupadám mezi ony pochybovače, třeba jen občas, na chvíli? Mám-li však pevnou víru v Boha, v Ježíše, v Matku Boží – pak bych měl v každé chvíli vědět, že existují skutečnosti, které jsou zde na světě i v rámci věčnosti neměnné, absolutně platné. A to proto, že jsou dány Stvořitelem, který ví, co je pro jeho tvorstvo nejlepší, jsou součástí Božího stvořitelského řádu a jeho díla spásy skrze Ježíše Krista. I podle tohoto živého vědomí můžeme rozpoznat reálný stav své víry...

Měsíc říjen nám nabízí jedinečný a dokonalý příklad bytosti, která ve svém srdci rozjímala o Božích věcech, uchovávala jeho slovo, ale také z něho po celý svůj život žila: Matku Boží, Pannu Marii. Jestliže jsme v tomto měsíci vybízeni k častější modlitbě růžence, pak vezme, že tato modlitba se svými přísliby a účinky není jen říjnovou záležitostí. Abychom hlouběji pochopili, anebo si jen oživil, čím růžencem je a co skrze tuto modlitbu Bůh všechno působí, začtíme se do textu sv. Ludvíka M. Grigniona z Montfortu (str. 7-9) Zakomponovat tuto modlit-

Editorial

bu do svého života znamená otevřít si (a snad i nejen sobě) bezpečnější cestu k věčnému štěstí, ke spáse duše. Vynaložené úsilí se jednou provždy vrátí... Spolu s odevzdáním se do rukou Panny Marie a přijetím jejího ochranného pláště, který ve svých zjeveních nabízí, totiž také získáváme životní Průvodkyni, která plná Boží milosti sama osvědčila, že ten, kdo žije v Pravdě a s Pravdou, s Ježíšem, je odměněn slávou nebe.

V letošním roce je říjen rovněž Mimořádným misijním měsícem – vyhlásil papež František. Znamená to tedy, že máme na základě své víry, svého křtu mnohem intenzivněji do světa hlásat Ježíšovu radostnou zvěst o Božím království, o věčném štěstí, o spáse lidských duší, o Božím řádu... Předpokládá to ovšem také pevné základy naší víry, vystavěné na modlitbě, svátostech, duchovní četbě, rozjímání – to vše v jednotě s Trojjediným Bohem. On sám je neměnný, dokonalý, absolutní – přesně takový, jakého ho nechce tento svět mít. A proto je naprosto nezbytné, aby naše osobní misijní dílo bylo podepřeno také neotřesitelnou vírou v nezpochybnitelné Boží skutečnosti, v neměnný Boží řád, ve vše převyšující hodnotu Boží přítomnosti v našem nitru. Jen budeme-li toto žít, můžeme se stát důvěryhodnými svědky Ježíšo-

va evangelia, protože to už nebudeme my, kdo bude evangelizovat, ale bude to Trojjediný Bůh sám.

Řekneme si, že to není nic nového, o to stále usilujeme, tak žijeme – tak proč nyní tolik slov... Souhlasím. Avšak položme si ještě jednu zásadní otázku: Je-li tomu tak, jak je možné, že se nám nedaří měnit svět kolem nás? Dábel je silný protivník a míchá se nám velmi úspěšně do života, a proto je možná čas na sebereflexi a přijmout letošní misijní říjen jako výzvu: věnovat více času Bohu než dosud, a to i přesto, že jsme třeba přesvědčeni, že více to již není možné. Myslím, že každý z nás objeví skryté rezervy, byť by byly jen malé... Co bude výsledkem? Nový, intenzivnější život s Bohem. Řečeno prostě: více Boha ve světě.

Povzbuzením a jistým vodítkem na této duchovní cestě nám může být i nová četba na pokračování. (str. 12-13) Zjistíme, že i ta nejjednodušší poznání, která nám duchovní prožívání reality či duchovní četba nabízí, mají svůj drahocenný účinek, otevřeme-li své srdce Božímu působení dokořán. Možná pro někoho klišé, ale ničím lepším nemůže naše odpověď Bohu začít. Neboť i když budeme přemýšlet, jak chceme, stejně platí jediné: Trojjediný Bůh je jediný dokonalý, věčný, neměnný, je to náš Stvořitel, Vykupitel, Utěšitel a konečný Cíl naší pozemské pouti. Jen Jeho je třeba hledat...

Daniel Dehner

Dnes se kolem Ježíše shromáždili jen jeho důvěrní přátelé. Neboj se přisednout do tohoto hloučku. Chceš přece i ty patřit mezi ně. Jeho věrní si uvědomují, že se jim nedostává toho nejpodstatnějšího: potřebují více víry. Není to i tvůj problém?

Apoštolové správně chápou, že víra je dar. Spoj se s jejich

prosbou o tento poklad. Tomu, kdo jej přijme, se otevírá úžasná možnost dívat se na svět z Boží perspektivy. To je jediný realistický pohled na všechno bytí a na všechno dění.

Události, které stále více otrásají světem, těžko mohou někoho nechat lhostejným. Není divu, jestliže i tebe zarmucují, zneklidňují a pronásledují tě i ve chvíli, kdy bys rád u Pána vyhledal útěchu a uklidnění v modlitbě. Nejsi však sám ani první, kdo se takto trápí. Ta situace není nová. Slova prvního čtení tě přesvědčují, že už starozákonní prorok se ocitl v podobné situaci: *Zpustošení a násilí je přede mnou*. Nejsou to jenom samy hrůzné skutečnosti, co nás zarmucuje. Nejvíce skličující se nám jeví skutečnost, že to všechno trvá už příliš dlouho. Zdá se, jako by se samo nebe zavřelo. A nejsi to jen ty sám, kdo *volá o pomoc*. Kolik je to nevinné krve, která doslova *křičí k Hospodinu!* Ale pomoc otálí a nepřichází. A tak se stále naléhavěji vnučuje neodbytná otázka: *Proč? Je to možné, že by Pán neviděl a neslyšel? Hospodine, tvé oči jsou čisté, nemohou se dívat na zlo a hledět na trápení! Proč tedy trpíš věrolomné, proč mlčíš, když světovník pohlcuje spravedlivého?*⁽¹⁾

Ale takové otázky a netrpělivost nejsou nic jiného než známka nedostatečnosti víry. Vždyť to není Pán, ale my sami, kdo nevidí a neslyší. Není právě v Hospodinově otálení odpověď na tvé otázky? Nechce nás Pán vyburcovat z naší vlažnosti a opovázlivosti? I On volá a křičí, již dva tisíce let! Poručil *napsat vidění, aby si je každý mohl snadno přečíst*. Kdo je opravdu čte a slyší v nich jeho hlas? Nepočínáme si vlastně svým způsobem i my sami před jeho tvářmi právě tak jako násilník, jehož skutky nás děsí? *Neurčujeme si sami své právo a své postavení?*⁽²⁾ Nevysmíváme se těm, které nám posílá a kterým

náleží úcta?⁽³⁾ Přiznejme si, že je to především sám Pán, kdo může plným právem říct: *Tak dlouho volám, a vy neslyšíte! Proč mi dáváte hledět na bezbožnosti, kterých se dopouštíte?*

Potřeba víry

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Dej nám více víry!

Bůh sám je věrný. Potřebuješ jen více víry, aby ses díval na svět a dění jeho pohledem. Nezoufej. *Vidění čeká na určený čas, spěje k naplnění a nezklame.*

Počkej, jistě se splní, nedá se zdržet. Ale vidění nejen předpovídá osvobození, ale také ti oznamuje, co Pán čeká od tebe. Jak naplňuješ to, co Ježíš od tebe očekává? Přijímá tě do svých služeb. Důvodem není to, že by tě potřeboval, ale skutečnost, že tě miluje. A tak tě chce vzít do svých rukou, jako umělec bere svůj nástroj. Jeho láska tě používá ke své divotvorné práci, abys mohl mít i svou *neužitečnou službou* osobní účast na jeho tvořivé radosti.

Bůh rád tvoří divy a zázraky. Aby obdařil svět novými nečekanými divy, hledá si k tomu vhodné nástroje, které uvědoměle přijímají svou vlastní nemohoucnost a neúčinnost, a tak se stávají pokornými a poslušnými roznašeči jeho božských tahů v neochvějně víře ve smysluplnost všeho toho, a jenom toho, co zamýšlí tento nejvyšší Umělec a jeho božská ruka. Skutečné Boží nástroje chtějí jen to, co On chce, chtějí to jen tak, jak On chce, a jen proto, že On chce. To je ona jediná realistická pozice, která vychází z víry: stát bezvýhradně a nezištně ve službách plánu Boží Prozřetelnosti, kterým jsme nekompromisně uvěřili.

Boží divy však nejsou k tomu, aby vyvolávaly senzacce. Ve skutečnosti se stále dějí a jsou to ještě větší divy než přemísťování hor a stromů. Jsou lidským očím často skryty, ale podle odvěkého Božího projektu jsou to ty nejpodstatnější zázraky: divy jeho milosti, která dokáže, že i ty největší stromy, tak hluboce zakořeněné v bezbožnosti a zlu, se *vyrvou ze svých kořenů* a přesadí se do moře lásky Ježíšova Srdce. Je-li někdy k této proměně zapotřebí ještě jiného, zjevného zázraku, i ten Bůh udělá, a to s využitím *neužitečných služebníků*, kteří uvěřili. Neboť ti, kteří se hrnou a tlačí dopředu, aby se sami prosadili a vyznamenali svými nápady, nejsou ve skutečnosti k ničemu.

Liturgická čtení

1. čtení - Hab 1,2-3; 2,2-4

Jak dlouho již volám o pomoc, Hospodine, ty však neslyšíš; křičím k tobě: „Násilí!“, ty však nepomáháš. Proč mi dáváš hledět na bezpráví? Mám se dívat na soužení? Zpustošení a násilí je přede mnou, povstávají hádky, rozléhá se svár. Tu mně Hospodin odpověděl: „Napiš vidění, vyryj ho zřetelně na desky, aby ho mohl každý snadno přečíst. Na určený čas totiž ještě čeká vidění, spěje však k naplnění a nezklame. I když ještě prodlévá, počkej na ně, neboť jistě se splní, nedá se zdržet. Hle, zahynul ten, kdo nebyl upřímný v duši, spravedlivý však bude žít pro svou věrnost.“

2. čtení - 2 Tim 1,6-8.13-14

Milovaný!

Vybízím tě: oživ zase plamen Božího daru, který ti byl dán vkládáním mých rukou. Vždyť Bůh nám nedal ducha bojácnosti, ale (ducha) síly, lásky a rozvážnosti! Proto se nestyď veřejně vyznávat našeho Pána, ani (se nestyď) za mě, že nosím kvůli němu pouta. Naopak: Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia.

Jako vzoru zdravé nauky se drž toho, cos ode mě slyšel, a měj přítom víru a lásku v Kristu Ježíši. Ten drahocenný, (tobě) svěřený poklad opatruj skrze Ducha Svatého, který v nás bydlí.

Dokončení na str. 4

Abys tedy mohl přijmout nesmírný dar víry, veliký alespoň jako *hořčičné zrnko*, a mohl tak v Božích službách, bude-li On chtít, i hory přenášet, musíš se stát dostatečně maličkým. Pros proto nejen o více víry, ale pros také naléhavě o dar onoho nezbytného niterného prostředí, bez kterého víra nemá živnou půdu. Tímto prostředím je upřímné a pokorné přiznání vlastní neúčinnosti.

Kež bys dnes uposlechl jeho hlasu. Nezatvrzuj své srdce.⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Hab 1,13; ⁽²⁾ srov. Hab 1,7; ⁽³⁾ srov. Hab 1,10;

⁽⁴⁾ srov. Ž 95,7-8

Svatá Pelágie

Je patronkou hereček. Dlouhou dobu se hrála „ve světle ramp“ a hrála jednu z hlavních rolí veřejného života v Antiochii. Pak ale poznala Krista a stáhla se „do zákulisí“, do samoty poustevny, kde místo v náručí obdivovatelů spocínula v náručí Ježíšově.

Někdy ve 30.–40. letech 5. století se v Antiochii sešli na jakési slavnosti biskupové a významní církevní hodnostáři. Byla to také příležitost k veřejnému hlásání evangelia. Využil jí proslulý heliopolský biskup jménem Nonnus, známý svou zbožností a moudrostí, hlavně však mimořádným darem slova, pod jehož vlivem se na křesťanskou víru obracely tisíce. Biskup Nonnus kázal venku u dveří do jednoho z antiochijských chrámů právě ve chvíli, kdy tudy procházela Pelágie, doprovázená početnou družinou svých příznivců a obdivovatelů.

Byla to známá a oblíbená tanečnice a herečka, proslulá i za hranicemi města. Herci se v těch dobách netěšili zrovna nejlepší pověstí, stačí vzpomenout na opakované výpady sv. Augustina v díle *O obci Boží* proti jejich bezuzdnému způsobu života, naplněnému hýřením všeho druhu. Pelágie nebyla jiná, její život budil veřejné pohoršení. Proto když mījela shluk posluchačů heliopolského biskupa, začala to mezi věřícími vřít.

Nonnus si krásné herečky nemohl nepovšimnout. Když pak skončil kázání, vrátil se do místnosti, kterou obýval, vrhl se na kolena a prosil o Pelágiino prozření. A nejen to – veřejná hříšnice mu byla prostředkem k tomu, aby se důkladně zahleděl do svého vlastního nitra: „Pane

můj, odpusť mi ve své milosrdné lásce. Tato hříšnice vynakládá více péče o své tělo než já o svou duši. Jak bych se mohl někdy opovážit stanout před Tebou? Jak bych Ti to vysvětlil? Běda mi, že přicházím k Tobě a nemám čistou duši, jak to ode mne požaduješ! Tato hříšnice se snaží líbit lidem a dělá pro to všechno možné. Já jsem Ti slíbil, že se budu snažit líbit Tobě, ale nedělám pro to nic.“

Bůh zkroušenému biskupovi ukázal ve vidění černou holubici, která po ponoření do křestní vody dočista zbělela. Nonnus poznal, že má být nástrojem k obrácení té, která byla nevědomým nástrojem k obrácení jeho.

V neděli jej jeho antiochijský spolubratr v biskupské službě požádal, aby pronesl kázání. Když pak Nonnus hovořil o posledním soudu, vešla do kostela zničehonic i Pelágie. Chvíli poslouchala. Když tu náhle... Nonnova slova řala zbožňovanou herečku do živého, přiměla ji padnout na kolena a litostivě se rozplakat jako malé dítě. Poznala svou špatnost, poznala nesmyslnost honby za slávou a pomíjivými světskými požitky, poznala nebezpečí ze ztracení a především Toho, podle jehož scénáře jedině stojí za to žít, Toho, který pomocí Nonnových slov strhl z její tváře masku.

Po příchodu domů pak věhlasnému kazateli poslala dopis, v němž ho vroucně žádala, aby ji pomohl blíže poznat Krista: „Ačkoli jsi, pane, neviděl Ježíše Krista na

Sv. Pelágie

vlastní oči, jsi Jeho opravdovým služebníkem a učedníkem. Jsi jím, vůbec o tom nepochybuji, proto Tě prosím, neopovrhuj tou, která touží poznat Tvým prostřednictvím Ježíše a stát se hodnou pohlízení do Jeho tváře.“

Nonnus jí odpověděl, že se s ní velice rád setká, ovšem nikoli v soukromí, nýbrž v přítomnosti ostatních biskupů a kněží. Pelágie na tato slova zareagovala po svém: nelenila a přiběhla na shromáždění biskupů, kde představenému heliopolské křesťanské obce padla přede všemi k nohám a vykřikla: „Slituj se nade mnou, pokřti mě!“ Nonnus namítl, že církevní předpisy nedovolují jen tak pokřtít hříšnici, není-li záruka, že skutečně hodlá změnit od základu svůj život. Pelágie nepřestala objímat jeho nohy a nyní již v slzách odvětila: „Budeš se za to před Bohem zodpovídat, jestli mě odmítneš pokřtít a neučiníš mě snoubenkou Kristovou.“

Vůči tomu už nebylo možno zůstat netečným. Pelágiina touha se zračila nejen z jejích slov, ale z celého jejího vzezření. Biskup Nonnus proto vyslal svého jáhna Rufina (stejně jako Nonnus i on je ctěn jako světec) k místnímu ordináři s žádostí o asistenci jáhenky, která měla být Pelágiinou kmotrou. Obratem se dostavila ctnostná vdova Romana.

Po tři následující dny musela krásná neofytka čelit ďáblovým svodům, který ji stíhal jedním pokušením za druhým. S pomocí Boží tyto ataky šťastně přestála a čtvrtého dne přinesla Nonnovi veškerý

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Lk 17,5-10

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“

Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: »Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře!«, poslechla by vás.

Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: »Hned pojď a sedni si ke

stolu?« Spíše mu přeče řekne: »Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.« Děkuje snad tomu služebníkov, že udělal, co mu bylo přikázáno?

Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: »Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.«“

svůj majetek, všechny klenoty i šaty, aby s nimi naložil, jak uzná za vhodné. Heliopolský pastýř přinesené cennosti zpeněžil a výtěžek rozdělil mezi chudinu. Pelágie propustila rovněž své služebnictvo, vyprovázejíc je radou, aby se zřeklo všech krás tohoto pomíjivého světa, aby se spolu mohli jednou setkat v nebi.

Osmého dne pak oblékla žinici a odešla z Antiochie do Jeruzaléma, kde si na Olivetské hoře vystavěla chatrný přístřešek. Zde pak žila jako poustevnice, v bezvýhradné anonymitě, jejíž podstata byla ojedinělá i na bohaté dějiny poustevnictví.

Po mnoha letech - v roce 457 - se jáhen Rufinus vydal na kající pouť do Svatého města. Jeho biskup Nonnus mu dal pokyn, aby ve městě Ježíšova utrpení vyhledal poustevníka Pelágia, o němž se donesla zvěst až do Heliopolis. Rufin ho poslechl, k poustevnické chýši se vypravil a ke svému obrovskému úžasu poznal v postavě oděné v mužském oděvu někdejší veřejnou hříšnici Peláгий, z níž lidské podání udělalo Pelágia. Snad proto, že po léta nevycházela mezi lidi a žila jen z toho, co jí kdo zanechal před vchodem do poustevny, snad proto, že široko daleko byli poustevníky jen muži a lidem tedy nepřišlo na mysl, že by tuto poustevnu mohl obývat někdo jiný než muž. Úplně sešla, její někdejší krása byla tatam, kdyby ji neznal dříve, kdo ví, zda by i jeho nezmýlil její zjev.

Zeptala se ohromeného Rufina, odkud přichází, a když jí sdělil, že od biskupa Nonna, odpověděla: „Popros ho, ať se za mne modlí, neboť je to velice zbožný muž.“

Rufinus se vrátil do Jeruzaléma, kde vyslechl mnoho dobrého o „poustevníku Pelágiu“. Vydal se tedy zpět k Pelágiině chatrči, nemohl se jí však dovolat. Když pak nahlédl úzkým okýnkem dovnitř, spatřil kající poustevnici ležet naznak na podlaze. Byla mrtvá.

* * *

Ve stejný den (8. října) je v liturgickém kalendáři připomínána i jiná Pelágie, a sice mučednice z doby pronásledování císaře Numeriána. Pocházela rovněž z Antiochie a jako křesťanská panna měla být předvedena před antiochijského místodržitele. Bylo jasné, co jí čeká. Proto raději vyskočila z okna paláce na dlažbu na nádvoří, aby uchránila svou panenskou čistotu neporušenou.

O Skutcích apoštolů - „Nevydávejte se v nebezpečí, že byste bojovali proti Bohu“

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

byli zbabělí. Všichni utekli, rozutekli se, když byl Ježíš zatčen. Všichni. Ze zbabělců se však stali odvážlivci. Proč? Protože s nimi byl Duch Svatý. Totéž se stane nám. Budeme-li mít v sobě Ducha Svatého, budeme mít odvahu jít dál. Odvahu zvítězit v mnoha bojích, nikoli sami sebou, nýbrž Duchem, který je v nás. Necouvnuv v jejich stopách neochvějní svědkové vzkříšeného Ježíše, jako mučedníci všech dob i té naší. Mučedníci dávají život, neskrývají, že jsou křesťané. Před lety i dnes je mnoho takových. Pomysleme na kopty, kteří byli před čtyřmi roky zavražděni na libyjské pláži. Všichni byli podřezáni. Ale poslední slovo, které pronášeli, bylo: „Ježíši, Ježíši!“ Neprodali víru, protože s nimi byl Duch Svatý; jsou to mučedníci dneška. Apoštolové jsou „megafony“ Ducha Svatého; byli posláni Zmrtvýchvstalým šířit pohoť a bez váhání Slovo, jež uděluje spásu.

Tato rozhodnost opravdu otrásla židovským „náboženským zřízením“, které se cítí ohroženo a odpovídá násilím a odsuzováním k smrti. Pronásledování křesťanů je vždycky stejné. Lidé, kteří nechtějí křesťanství, se cítí ohroženi, a tak zabíjejí křesťany. Ve veleradě však povstal odlišný hlas, patřící jednomu farizeji, který se rozhodl postavit hráz reakci svých souvěrců. Jmenoval se Gamaliel, moudrý muž, „učitel Zákona, velmi vážený u všeho lidu“. U něho se svatý Pavel naučil dodržovat „zákony otců“ (srov. Sk 22,3). Gamaliel si vezme slovo a ukáže svým bratřím, jak uplatňovat umění rozlišovat v situacích, jež se vymykají běžnému rámci.

Zmiňuje několik postav, které se prohlásily za Mesiáše, a ukazuje, že každý lidský záměr může zpočátku mnohé strhnout a pak ztroskotá, zatímco všechno, co pochází shůry a nese „podpis“ Boha, zůstává natrvalo. Lidské projekty vždycky ztroskotají, jsou dočasné jako my. Pomyslete na všechny politické projekty a jak se ve všech zemích mění. Pomyslete na vel-

ká impéria, pomyslete na diktatury minulého století. Myslely si, že jsou mocné a ovládnou svět. A potom se všechny zhroutily. Pomyslete i na dnešní impéria. Zhroutí se, nebude-li s nimi Bůh, protože lidská síla není trvalá. Pomysleme na dějiny křesťanů, také dějiny Církve se spoustou hříchů a pohoršení a množstvím špatností během dvou tisíc let. Proč se nezhroutila? Protože je tam Bůh. My jsme hříšníci a často působíme také pohoršení. Bůh je však s námi. Bůh zachraňuje nejprve nás a potom ostat-

ní, ale vždycky zachraňuje Pán. Silou je „Bůh s námi“. Gamaliel tedy zmínkou o těch, kteří se prohlašovali za Mesiáše, ukazuje, že každý lidský projekt může nejprve získat přízeň a potom ztroskotá, a vyvozuje z toho, že pokud učedníci Ježíše z Nazareta uvěřili podvodníkovi, nutně zmizí. Pokud však následují někoho, kdo pochází od Boha, je lépe nesnažit se je zničit; a varuje: „Nevydávejte se v nebezpečí, že byste bojovali proti Bohu.“ (Sk 5,39) Takovémuto rozlišování nás učí.

Jsou to pokojná a prozíravá slova, která umožňují nahlédnout křesťanskou událost v novém světle a nabízejí kritéria mající „příchuť evangelia“, protože zvou k rozpoznávání stromu podle ovoce (srov. Mt 7,16). Dotýkají se srdcí a mají žádaný účinek: ostatní členové velerady se přidrží jeho mínění a přestanou usilovat apoštolům o život, tedy o jejich zabití.

Prosme Ducha Svatého, ať v nás působí, abychom si jak osobně, tak společně mohli osvojit *habitus* rozlišování. Prosme jej o umění nahlížet vždycky jednotu dějin spásy skrze znamení Božího působení v naší době a na tvářích těch, kdo jsou po našem boku, abychom se naučili, že čas a lidské tváře jsou zvěstovateli živého Boha.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

Blahoslavený Bartolo Longo a růženec

Narodil se 10. února 1841, byl nazýván apoštolem růžence,
zemřel 5. října 1926, Janem Pavlem II. byl blahorečen 26. října 1980.

V měsíci růžence roku 1872 procházel vážený učenec, právník jménem Bartolo Longo, osamělým údolím Pompejí. Bezútěšnost, skoro nějaký druh zoufalství obklopoval jeho duši. V tomto naladění mysli uslyšel vnitřní hlas: „Jestliže chceš být zachráněn, dělej něco pro rozšíření růžence.“ To bylo zaslíbení, které dala Matka Boží svatému Dominikovi. Myšlenka – když budu rozšiřovat růženec, budu zachráněn – přišla jako blesk ve tmavé noci. Ve velkém vzrušení pozvedl obličej a ruce k nebi a obrátil se k blahoslavené Panně se slovy: „Jestliže je to pravda, co jsi slíbila svatému Dominikovi, že ten, kdo bude šířit tvůj růženec, snadno se stane blahoslaveným, tak zachráním svoji duši a neopustím tuto krajinu, aniž bych zde nezavedl růženec.“

Potom se uklidnil ve své duši, uslyšel zvon zvoucí k *Ave Maria*, padl na kolena a modlil se *Ave Maria*. Brzy po této události začal mezi chudými lidmi v údolí, bylo to asi 300 rolníků, rozšiřovat růženec – daroval jim růžence a medailky. Ale měl velké obtíže, lidé byli velmi nevědomí a mnozí neznali ani *Zdrávas, Maria*. Po tři léta tak působil mezi nimi, viděl ale jen málo plodů své námahy.

V roce 1876, dne 13. února, se mu podařilo zavést *Bratrstvo svatého růžence*. Proto chtěl vybudovat v chudém kostelíku růžencový oltář. Biskup z Noly, v jehož obvodu farnost byla, ho ale prosil, aby vystavěl chudým lidem nový kostel, a slíbil mu 500 franků. Za tímto účelem začal Longo sbírat příspěvky. Objevily se sice obrovské překážky, ale Maria mu přišla na pomoc. V Neapoli se náhle uzdravilo nemocné děvče po tom, co Matce Boží slíbilo dát příspěvek na nový růžencový kostel ve Valle di Pompei. Tento zázrak se stal toho dne, kdy tam bylo zřízeno *Růžencové bratrstvo* a dosáhlo v Neapoli velkého uznání. Zázrak pro vesnický kostelíček, pro rolníky! Brzo se stal jiný zázrak nemocnému poté, co slíbil obětovat něco pro nový kostel. Četná vyslyšení modliteb se stala, když někdo slíbil dar pro tento kostel. Tímto způsobem seslala nebeská

Královna Bartolu Longovi miliony. Maria dala pokračujícími divy poznat, že na tomto místě nechce pouhý nový farní kostel, nýbrž světovou svatyní, kde bude uctívána jako Královna růžence. Patnáct let se budoval nádherný chrám, který se leskne zlatem a mramorem. V květnu 1891 byl tento růžencový kostel vysvěcen kardinálem La Valette, obklopeným 74 biskupy, arcibiskupy a kardinály.

Protože tato bazilika byla vybudována z obětí věřících celého světa, daroval zakladatel Bartolo Longo všechno Svatému otci Lvu XIII. a je to teď majetek Apoštolského stolce. Lev XIII. obdařil tuto svatyni odpustky a privilegii, jaké nemá žádný jiný kostel na celém světě. [...]

Papež Lev XIII. uctil zakladatele Bartola Longa nádherným dopisem a přijal ho na audienci, aby mu tak před celým světem udělil své schválení. [...]

Jedním z největších a nejpodivuhodnějších uzdravení Královny růžence v Pompejích je to, které se stalo Fortuně Agrelliové, dceři komendatora z Neapole. Její muka byla tak veliká, že po 13 měsíců slyšeli lidé v sousedství bolestné nářky nemocné, které vyvolávaly dlouho trvajících a bolestivých křečů. Při pohledu na ni by mohl člověk věřit, že vstala z hrobu. Na jejím obličejí byly viditelné stopy strašného utrpení. Tělo bylo úplně zkřiveno. Nejslavnější lékaři léčbu vzdali.

Dne 16. února 1884 jí dal jeden podporovatel tenkrát probíhající stavby Růžencového kostela v Pompejích medaili a knížku novény ke Královně růžence. Ihned se začala nemocná a její příbuzní modlit nověnu. Bylo to 3. března, kdy ji zase jako obvykle popadly křeče. Kolem třetí hodiny odpoledne přišla na několik okamžiků zase k sobě. Během této doby viděla blahoslavenou Pannu, Královnu růžence z Pompejí. Při jejím zjevení udělala znamení kříže. Maria měla na klíně Božské Dítě a v ruce růženec a seděla na vysokém trůnu, obklopena dokola světel-

nými bytostmi. Oba byli oděni do oděvů vyšíváných zlatem. Maria byla doprovázena svatým Dominikem a svatou Kateřinou ze Sieny a nesla na své hlavě korunu, která zářila drahými kameny. Trůn byl bo-

hatě ozdoben květinami. Kráska Mariina byla podivuhodná. Pohlédla na nemocnou s mateřskou něžností a ta ji pozdravila slovy: „Královně svatého růžence z Pompejí, skloň se ke mně, uzdrav mě, už jsem se na Tebe obrátila nověnou, ale Tvou pomoc jsem ještě nedostala.

Ó Maria! Tak ráda bych byla zdravá!“ Tu promluvila Maria k ní: „Dítě, ty jsi mě volala pod různými tituly a dostala jsi ode mne vždycky milosti. Teď, když jsi mě zavolala pod titulem Královny svatého růžence, pro mne tak příjemným, nemohu ti vyprošovanou milost dále odpírat, protože je mi toto jméno přede všemi jinými milé a drahé. Vykonej tři devítidenní pobožnosti a dostaneš všechno.“ Ještě jednou se jí zjevila Královna růžence a promluvila k ní: „Kdo ode mne chce získat nové milosti, ať vykoná tři novény s modlitbou růžence a tři novény k díkůvzdání.“

Nakonec 8. května 1884 řekla nemocná své sestře: „Dnes mi dá Matka Boží určitě milost. Vždyť jsem četla, že Královna růžence z Pompejí uděluje tohoto dne mnoho milosti.“ Toho dne se také skutečně uzdravila a 18. června přišla uzdravená do Valle di Pompei, aby Královně růžence poděkovala.

*Zdroj: Die Königin des hl. Rosenkranzes in Valle di Pompei. Eine Hoffnung der Hoffnungslosen. Friburgi 1928
Z IK-Nachrichten 10/2014 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Matice cyrilometodějská s. r. o. vydala brožurku „Pompejská nověna“ (sestavila Věra Mrtvá), v níž je představen i krátký životopis bl. Bartola Longa a jeho nověna k Panně Marii Růžencové. Více informací o brožurce, s možností objednávky, naleznete na www.maticecm.cz.

Tajemství svatého růžence

Úryvky ze stejnojmenné knihy sv. Ludvíka Marii Grigniona z Montfortu (1673–1716)

RŮŽE BÍLÁ

Kněžím

1. Služebníci Nejvyššího, kazatelé pravdy, trubači evangelia, dovolte, abych vám předložil bílou růži, již je tato knížečka, a prostě, bez strojenosti vám vložil do srdce i úst pravdy, jež jsou v ní vyloženy.

Do srdce, abyste sami pěstovali svatý růženec a okoušeli z jeho plodů. Do úst, abyste druhým kázali o cennosti této svaté praxe, a tak je obraceli. Vyvarujte se prosím toho, abyste na růženec nahlíželi jako na něco triviálního, ba – jako ne jeden pyšný učenec – na něco malého a nepřínosného: je to praxe opravdu velká, vznešená a božská. Dalo vám ji samo nebe. Dostali jste ji k obracení i nejzatvrzejších hříšníků a nejtvrdšíjších heretiků. Bůh s ní spojil milost v tomto životě a slávu v životě budoucím. Světci ji uplatňovali a svrchovaní velekněží schválili.

Jak je kněz a vůdce duší, jemuž Duch Svatý zjevil toto tajemství, jež většina nezná vůbec, nebo jen povrchně, šťastný! Když se mu dostává poznání praktického, bude se růženec modlit denně a povede k němu druhé. Bůh a jeho svatá Matka mu budou do duše hojně vlévat milost, aby byl nástrojem Boží slávy, a za jediný měsíc přinese svým nejprostším slovem více plodů než jiní kazatelé za léta.

2. Nezůstávejme tedy, milí spolubratři, u doporučování svatého růžence druhým: musíme se jej modlit sami. Můžeme sice být v duchu přesvědčeni o jeho cennosti, ale když se jej sami nemodlíme, těžko dosáhneme toho, co budeme radit, neboť nikdo nedá, co sám nemá: *Caepit Jesus facere et docere.*⁽¹⁾ Napodobujme tedy Ježíše Krista, který začal tím, že co učil, také konal. Následujme apoštola, který znal a hlásal jen Ježíše ukřižovaného.⁽²⁾ To budete činit, když budete hlásat svatý růženec, který, jak uvidíte dále, není jen souborem Otčenášů a Zdrávasů, ale božskou zkratkou tajemství života, umučení, smrti a slávy Pána Ježíše a Panny Marie.

Kdybych si myslel, že zkušenost účinnosti hlásání svatého růžence pro obracení duší, kterou mi Bůh dal, by vás mohla

přes opačný obyčej kazatelů pohnout k témuž, vyprávěl bych o úžasných obrátcích, jež jsem viděl, když jsem kázal o svatém růženci. Zůstanu však jen u několika starších, dobře doložených příběhů. Pro váš prospěch jsem pouze zařadil několik latinských pasáží z dobrých autorů, které to, co vysvětlují lidem ve francouzštině, pouze dokazují.

RŮŽE RUDÁ

Hříšníkům

3. To vám, ubohým hříšníkům a hříšnicím, přináší ještě větší hříšník růži zrudlou krví Ježíše Krista, abyste rozkvetli a zachránili se.

Bezbožníci a nekající se hříšníci denně volají: *Coronemus nos rosīs;*⁽³⁾ i my zpívejme: Ověčeme se poupěty růží svatého růžence.

Jak se jejich růže liší od našich! Jejich růžemi jsou tělesné rozkoše, marné počty a pomíjející bohatství. Brzy uvadnou a zetlí. Ale naše růže, jimiž jsou dobře pomodlené Otčenáše a Zdrávasy, přidané k našim dobrým skutkům pokání, neuvadnou

a nepominou. Budou se stejně skvívat za sto tisíc let jako nyní.

Jejich namyšlené růže jako růže jen vypadají, ale za života vlastně jsou jen pichlavými trny výčitek svědomí, ve smrti bodají lítostí, na věčnosti pálí vztekem a zoufalstvím.

Naše růže sice mají trny, ale jsou to trny Ježíše Krista, jež naše trny obracují v růže. Naše růže bodají, ale jen na čas a jen proto, aby nás uzdravily ze hříchu a zachránily nás.

4. Věčme se o závod takovými růžemi z ráje tím, že se každý den pomodlíme celý růženec, tedy třikrát pět desátek, tři korunky z květů. Za prvé k uctění tří korun Pána Ježíše a Panny Marie: Ježíšovy koruny milosti v jeho vtělení, trnové koruny v jeho utrpení a koruny slávy v nebi, jakož i trojí koruny, kterou Maria přijala v nebi od Nejsvětější Trojice; za druhé proto, abychom i my dostali od Ježíše a od Marie tři koruny, první zásluh v životě, druhou pokoje ve smrti a třetí slávy v ráji.

Budete-li se růženec přes velikost svých hříchů věrně a zbožně modlit až do smrti, pak mi věřte: *Percipietis coronam immarcescibilem*, dostane se vám nevadnoucího vavřínu slávy.⁽⁴⁾ I kdybyste byli na kraji propasti a jednou nohou v pekle, kdybyste duši prodali ďáblu jako nějaký čaroděj, kdybyste byli heretici zatvrzelí a umínění jako sám zlý duch, dříve nebo později se obrátíte a zachráníte, jen když – opakují, a mou radu si dobře zapamatujte – se budete každý den až do smrti zbožně modlit svatý růženec, abyste poznali pravdu, získali pravou lítost a odpuštění svých hříchů.

MYSTICKÝ RŮŽOVÝ KEŘ

Zbožným duším

5. Neshledáte jako špatné, duše zbožné a osvěcované Duchem Svatým, když vám dám malý mystický růžový keř z nebe a zasadím ho do zahrady vaší duše. Nepoškodí libovonné květy vašeho nazírání: sám voní a je božský. Váš záhon nenaruší: je velice čistý, souměrně rostlý,

vše vede k řádu a čistotě. Dorůstá závratně výše, a když ho zaléváme a denně náležitě udržujeme, rozkošatí se tak, že nejen nebrání dalším pobožnostem, ale všechny je uchovává a zdokonaluje. Vy, duchovní lidé, mi dobře rozumíte! Oním růžovým keřem je Ježíš a Maria v životě, ve smrti a na věčnosti.

6. Zelené lístky tohoto mystického růžového keře vyjadřují radostná tajemství Ježíše a Panny Marie, trny bolestná a kvítky slavná. Růže v poupěti jsou Ježíšovo a Mariino dětství, rozevřené růže představují Ježíše a Marii v utrpení a růže rozvité Ježíše a Marii ve slávě a vítězství. Růže rozradostňuje svou krásou: to je Ježíš a Maria v radostných tajemstvích; bo dá svými trny: tajemství bolestná; oblažuje lahodností své vůně: tajemství slavná.

Nepohrďte tedy mou šťastnou a božskou rostlinou; zasadte si ji do duše rozhodnutím modlit se růžencem; pěstujte a zavlažujte ji tím, že jej budete věrně říkat denně a že budete konat dobré skutky. Pak uvidíte, že zrnko, které se nyní zdá maličké, se časem stane velkým stromem, kde si nebeští ptáci, tedy duše předurčené a pozvednuté k nazírání, učiní hnízda a příbytky. Stín jeho listů je bude chránit před žářem slunce a jeho výše před lýtými šelmami země. A také se budou žít jeho lahodným plodem, jímž je sám milý Ježíš, jemuž buď čest a sláva na věky věků. Amen. Staň se.

ODPUSTKY UDĚLENÉ TOMU, KDO SE MODLÍ RŮZENEC, Enchiridionem odpustků daným v Římě 16. července 1999⁽⁵⁾

17 Modlitby k blahoslavené Panně Marii

§ 1 Uděluje se *plnomocný odpustek* věřícímu, který:

1° se zbožně pomodlí *růženec*, a to v kostele či v kapli, v rodině, v řeholní komunitě, v asociaci věřících a obecně tehdy, když se více věřících shromáždí za nějakým čestným účelem;

2° se zbožně připojuje k recitaci této modlitby, když se jí modlí nejvyšší velekněz⁽⁶⁾; věřící se může připojit k této modlitbě prostřednictvím televizního nebo rozhlasového přenosu.

V ostatních případech se jedná o *částečný odpustek*.

(...)

K získání plnomocného odpustku spojeného s recitací mariánského růžence platí následující pravidla:

a) *postačuje recitace jedné třetiny, těchto pět desátek je však třeba recitovat bez přerušování;*

b) *k ústní modlitbě je nutno připojit zbožné rozjímání příslušných tajemství;*

c) *při veřejné recitaci je třeba jednotlivá tajemství vyslovovat podle schváleného a platného místního obyčeje; při soukromé recitaci postačuje, když věřící připojuje k ústní modlitbě meditaci příslušných tajemství.*

ÚŽASNÉ ÚČINKY RŮZENEC

114. Blahoslavený Alan de la Roche, otec Jean Dumont, otec Tomáš, kroniky o svatém Dominikovi a další autoři, kteří toho často byli očitymi svědky, uvádějí mnoho zázračných obrácení hříšníků a hříšnic, kteří dvacet, třicet či čtyřicet let žili nezřízeně; nic je neobrátilo, až tato podivuhodná pobožnost. Tyto případy nebudu uvádět, protože se bojím, že bych mluvil příliš dlouze.

Nechci ani uvádět ty, jež jsem sám viděl na vlastní oči. Z mnoha důvodů o nich pomlčím.

Milý čtenáři, když konáš a hlásáš tuto pobožnost, dozvíš se o ní víc ze své vlastní zkušenosti než z jakékoli knihy a budeš šťastně zakoušet účinek zaslíbení, která Panna Maria dala svatému Dominikovi, blahoslavenému Alanovi de la Roche i těm, kdo tuto jí milou pobožnost rozšířili. Je to pobožnost, která poučuje lid o ctnostech jejího Syna a lidí jemu vlastních, vede k modlitbě myslí, k napodobování Ježíše Krista, přijímání svátostí, solidnímu uplatňování ctností a k dobrým skutkům všeho druhu, se získá tolika krásných odpustků, o nichž lidé nevědí, protože hlasatelé této pobožnosti o nich téměř nikdy nemluví a spokojují se s hlásáním růžence podle dobového mravu, které velice často vyvolává jen obdiv, ale nepřináší žádné poučení.

115. Spokojím se s tím, že vám s blahoslaveným Alanem de la Roche řeknu, že růženec je zdrojem a zásobárnou dober všeho druhu:

1. *P Peccatoribus praestat poenitentiam.*

2. *S Sittientibus stillat satietatem.*
3. *A Alligatis adducit absolutionem.*
4. *L Lugentibus largitur loetitiam.*
5. *T Tentatis tradit tranquillitatem.*
6. *E Egenis expellit egestatem.*
7. *R Religiosis reddit reformationem.*
8. *I Ignorantibus inducit intelligentiam.*
9. *V Vivis vincit vastitatem.*
10. *M Mortuis mittit misericordiam per modum suffragii.*⁽⁷⁾

Panna Maria jednou řekla blahoslavenému Alanovi: *Volo ut psaltae mei in vita et in morte, et post mortem, habeant benedictionem, gratiae plenitudinem ac libertatem, immunesque sint a caecitate, obduratione, inopia ac servitute.* – Chci, aby ctitelé mého růžence měli milost a požehnání od mého Syna v životě i ve smrti a aby po smrti byli zproštěni všeho otroctví, aby byli králi, měli korunu na hlavě, žezlo v ruce a věčnou slávu. Tak se staň.

MODLIT SE POZORNĚ

119. Abychom se dobře modlili, nestačí, že své prosby budeme vyjadřovat nejcennější z modliteb, již je růženec, ale musíme jí věnovat velkou pozornost, neboť Bůh naslouchá spíš hlasu srdce než hlasu úst. Modlit se k Bohu s „dobrovolným“ těkáním by bylo velkou neuctivostí, která by naše růžence zneplodnila a naplnila by nás hříchy.⁽⁸⁾ Jak se odvážit žádat Boha, aby nás slyšel, když neslyšíme sebe samy, a zatímco prosíme tento strašný Majestát, před nímž se vše chvěje, honíme se za motýlkem? Znamenalo by to vzdalovat od sebe dobrořečení velkého Pána a měnit je ve *zlořečení* proti těm, *kdo konají Hospodinovo dílo nedbale: Maledictus qui facit opus Dei negligenter.*⁽⁹⁾

120. Růženec se sice nemůžete modlit bez několika „neúmyslných“ těkání; je dokonce obtížné říci jeden Zdravas, aniž by vám vaše vždy přelétavá představivost neumenšila pozornost; ale můžete jej recitovat bez těkání dobrovolného a můžete nasadit všemožné prostředky, abyste umenšili těkání nedobrovolná a svou představivost usadili.

Proto se postavte do přítomnosti Boha. Uvěřte, že Bůh a jeho svatá Matka se na vás dívají, že váš dobrý anděl po vaší pravici bere každý váš Zdravas jako růži, z nichž činí korunu Pánu Ježíši a Panně

Marii; a zlý duch je naopak po vaší levi-
ci a krouží kolem vás, aby vaše *Zdrávasy*
požíral a zapisoval je do své knihy smrti,
nejsou-li pomodleny s pozorností, zbož-
ností a skromností. Hlavně neopomínej-
te desátky obětovat k uctění příslušného
tajemství a v obraznosti si představovat
našeho Pána a jeho svatou Matku v da-
ném tajemství.

121. V životopisu blahoslaveného Her-
manna z řádu premonstrátů čteme, že
když se s pozorností a zbožností mod-
lil růženec a rozjímal o tajemstvích, zje-
vovala se mu Panna Maria plná světla,
úchvatně krásná a vznešená. Ale když jeho
zbožnost ochladla a on už odříkával svůj
růženec jen chvatně a bez pozornosti, zje-
vila se mu s tváří krásnou, smutná a ztr-
haná. Podiven takovou změnou, uslyšel,
jak mu říká: „Zjevují se před tvými oči-
ma, jak jsem nyní ve tvé duši, neboť už se
mnou zacházíš jen jako s osobou nízkou
a opovrženihodnou. Kde jsou časy, kdys
mne pozdravoval s úctou a pozorností,
rozjímal o mých tajemstvích a obdivoval
se mé vznešenosti?“

MODLIT SE DENNĚ RŮŽENEC S VÍROU, POKOROU A DŮVĚROU

Nutnost růžence

136. Odděl se, lide Boží, oddělte se,
předurčené duše, od zlovolníků, abyste
unikly a zachránily se z prostředí těch,
kteří se svým neznabožstvím, bezbožnos-
tí a zahálčivostí odsuzují. Neztrácejte čas
a často se s vírou, pokorou, důvěrou a vytr-
valostí modlete svatý růženec.

Kdo vážně pomyslí na Ježíšovo příka-
zání, abychom se po jeho příkladu mod-
lili vždy, na naši nekonečnou potřebu
modlitby, na příčinu našich temnot, ne-
vědomosti a slabosti, na množství našich
nepřátel..., ten jistě nezůstane u růžence
jednou za rok, jak to vyžaduje bratrstvo
ustavičného růžence, ani jednou týdně, jak
to předepisuje růženec stálý, ale bude se
jej modlit denně, aniž by vynechal, jak to
chce růženec každodenní, třebaže nemá
jinou povinnost než povinnost své spásy.
Oportet: je třeba, je nezbytné; *semper
orare*: stále se modlit; *et non deficere*:
a neochabovat.⁽¹⁰⁾

137. To jsou věčně platná slova Ježíše
Krista, jimž je nutno věřit a jimi se řídit
pod trestem zatracení. Vysvětluje je dle

své libosti, jen když je nebudete vysvětlo-
vat podle dnešního obyčeje, abyste je pak
neuplatňovali jen podle něj. Ježíš Kristus
nám dal pravé vysvětlení v příkladech,
jež nám zanechal: *Exemplum dedi vobis
ut quemadmodum ego feci, ita et vos faci-
atis.*⁽¹¹⁾ *Erat pernoctans in oratione Dei.*⁽¹²⁾
jako by mu den nestačil, a tak k modlit-
bě používal i noc. Apoštolům často opa-
koval dvě slova: *Vigilate et orate*. – Bďte
a modlete se.⁽¹³⁾ Tělo je slabé a pokušení
blízké a ustavičné; když se stále nemod-
líte, padnete do něj. Zřejmě si mysleli, že
to, co jim Pán řekl, je pouhá rada, jeho
slova si tedy vyložili špatně, a proto upa-
dali do pokušení a do hříchu, a to dokon-
ce i když byli ve společnosti Ježíše Krista.

138. Chceš-li, milý bratře, žít, jak
se dnes žije, a oddat se tomu, tedy čas
od času padnout do smrtelného hříchu
a pak jít ke zpovědi, vyhýbat se hrubým
a křiklavým hříchům, ale v hříších počest-
ných zůstat, není nutné, abys konal tolik
modliteb, abys říkal tolik růženců; jedna
modlitbička ráno a večer, několik růžen-
ců uložených za pokání, několik desát-
ků na růženci, jen tak bezmyšlenkovitě,
když to bude váš rozmar... Abys žil jako
počestný člověk, není třeba víc. Kdybys
dělal méně, přiblížil by ses nevázanos-
ti, kdybys dělal víc, sunul by ses k podi-
vinství a pobožnůstkářství.

139. Avšak když jako pravý křesťan,
který se chce opravdu spasit a jít ve stop-
pách svatých, nechceš nikdy padnout do

smrtelného hříchu, prolamovat všechny
nástrahy a zhaset všechny zapálené šípy
d'áblavy, musíš se modlit stále, jak učil
a nařídil Ježíš Kristus.

K tomu je přinejmenším třeba, aby
ses růženec nebo několik rovnocenných
modliteb modlil denně.

Opakuji, *přinejmenším*, neboť to bude
vše, co budete moci se svým růžencem
denně vykonat, totiž vystříhat se každého
smrtelného hříchu a zvítězit nad každým
pokušením uprostřed příválů špatnosti
světa, které často strhnou ty nejsebejis-
tější; uprostřed hustých temnot, jež často
zaslepují nejosvícenější; uprostřed zlých
duchů, kteří, protože jsou stále zkušeněj-
ší a mají na pokoušení méně času, pokou-
šejí rafinovaněji a úspěšněji.

Jaký zázrak milosti svatého růžence,
když uniknete světu, d'áblovi, tělu a hří-
chu a zachráníte se v nebi!

*Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu:
Tajemství svatého růžence • Podivuhodné
tajemství svatého růžence,
jimž se přičiňujeme o svou spásu.
Z francouzštiny přeložil Jiří Stejskal.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2012
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- ⁽¹⁾ *Sk 1,1*: O všem, co Ježíš konal a učil.
- ⁽²⁾ *Srov. 1 Kor 2,2*.
- ⁽³⁾ *Mdr 2,8*: Ověnceme se poupaty růží.
- ⁽⁴⁾ *Srov. 1 Petr 5,4*.
- ⁽⁵⁾ Český překlad ČBK. *Předpisy a ustanovení
o odpustcích*. Matice cyrilometodějská: Olo-
mouc 2000, s. 46, ustanovení 17.
- ⁽⁶⁾ Čili papež. [pozn. red.]
- ⁽⁷⁾ 1. Hříšníci získávají odpuštění. 2. Duše dych-
tící jsou nasyceny. 3. Ti, kteří jsou spoutá-
ni, spatřují, jak se jejich pouta rozlamují.
4. Plačící nalézají radost. 5. Pokoušení na-
cházejí klid. 6. Chudobní dostávají pomoc.
7. Řeholníci jsou reformováni. 8. Nevědomí
jsou poučováni. 9. Živí vítězí nad upadáním.
10. Mrtvým je přimluvami uleveno.
- ⁽⁸⁾ Když svatý Tomáš hovoří o ústní modlitbě,
říká: „Když někdo úmyslně při modlitbě my-
slí téká, je to hřích a překazí účinek modlit-
by.“ (*Sth II-II*, q. 83, a. 13, ad 3)
- ⁽⁹⁾ *Jer 48,10*.
- ⁽¹⁰⁾ *Srov. Lk 18,1*
- ⁽¹¹⁾ *Jan 13,15*: Dal jsem vám příklad: Jak jsem já
udělal vám, tak máte dělat i vy.
- ⁽¹²⁾ *Lk 6,12*: Celou noc strávil v modlitbě k Bo-
hu.
- ⁽¹³⁾ *Mt 26,41*.

Obnova Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze

Vážení ctitelé Panny Marie, od signatářů a sympatizantů naší petice, která požaduje znovuinstalaci Mariánského sloupu a jeho trvalé umístění na Staroměstské náměstí v Praze, jsem dostával impuls k tomu, abychom svolali shromáždění na Staroměstské náměstí za obnovu Mariánského sloupu. Petice bude předložena krátce po našem modlitebním shromáždění.

Velice děkuji za Vaši spolupráci, za Vaši podporu, za Vaše modlitby a za mše svaté, které jste nechali sloužit. Naše aktivity o odčinění pohany Panny Marie stržením Mariánského sloupu se propojily s Fatimským apoštolátem díky vstřícnosti a vzhledu do „potřeb časů“ otce Dokládala. Otec Dominik kardinál Duka nám k tomuto modlitebnímu setkání požehnal.

Modlitební shromáždění se bude konat dne 12. října 2019, bude zahájeno mší svatou v chrámu Matky Boží před Týnem v 10 hodin, bude pokračovat na Staroměstském náměstí v Praze (viz pozvánka), ukončení bude možné i dříve s ohledem na ty, kteří by chtěli dojet na Svatý Hostýn. Velice prosím, aktivujte své rodiny, své známé, své kněze, rozšiřujte prosím tuto informaci na internetových sítích, facebookem apod., neobávejte se oslovit Slováky, Poláky, Ukrajince, ať se sejdeme v dostatečném množství. Modleme se spolu vroucně k Panně Marii, celková situace je ve všech směrech ve světě vážná. Mariánský sloup v Praze, ve středu Evropy, je velice významný. Modleme se za změnu smýšlení některých zastupitelů Magistrátu hlavního města Prahy ve prospěch úcty k Panně Marii, morálního řádu a pokoje. Za smír mezi křesťany. Velice prosím, přineste zástavy, přineste nosítka s Pannou Marií a obrazy.

Děkujeme a těšíme se na viděnou.

Josef Pejřimovský
za organizátory akce

POZVÁNKA NA MODLITEBNÍ SHROMÁŽDĚNÍ ZA OBNOVU MARIÁNSKÉHO SLOUPU NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ V PRAZE, ZA OCHRANU NAŠICH RODIN, ČECH, MORAVY, SLEZSKA A EVROPY

Na základě žádostí signatářů obou petic za obnovu Mariánského sloupu a ve spolupráci s Fatimským apoštolátem ČR Vás zveme **12. října 2019 do chrámu Matky Boží před Týnem a na Staroměstské náměstí v Praze na modlitební shromáždění za obnovu Mariánského sloupu** s příslibem požehnání J. Em. Dominika kardinála Duky, arcibiskupa pražského a primase českého.

Předávejte všude dál, jak můžete, přiveďte svoje kněze, přineste obrazy, zástavy a nosítka s Pannou Marií, znovu oslovíme nebe.

Program:

10.00 hod. mše svatá v chrámu Panny Marie před Týnem, hlavní celebrant P. Pavel Dokládal • po mši svaté průvod k soše Panny Marie, určené pro obnovený Mariánský sloup, v Celetné ulici u Týnského chrámu.

11.30 hod. modlitební shromáždění na místě strženého Mariánského sloupu.

Budeme se modlit:

- Děkovnou modlitbu za vyslyšení proseb a úspěšnou obranu Starého a Nového Města pražského v roce 1648.
- Smírnou modlitbu za potupení Staroboleslavského Palladia na Staroměstském náměstí v roce 1631.
- Modlitbu za 21. června 1621 popravené účastníky stavovského povstání a jejich rody.
- Smírnou modlitbu za stržení Mariánského sloupu 3. listopadu 1918.
- Prosebné modlitby za obnovení Mariánského sloupu a změnu smýšlení ke smíru.

Cílem zednářství je likvidace křesťanské víry a morálky, říká bývalý zednář

Svobodné zednářství vede nevyhnutelně k apostazi, dokonce i u lidí, kteří mají hlubokou zkušenost víry a jsou praktikujícími křesťany, varuje v týdeníku *Famille Chrétienne* Arge Abad-Gallardo. Sám k zednářům patřil 24 let. Po konverzi se rozhodl promluvit o nebezpečí, které se v této tajné organizaci skrývá.

K zednářům vstoupil na cestě svého duchovního hledání ve 34 letech. Domnívá se, že se stejnou motivací přichází do zednářských lóží 30–40 % adeptů. Přitahuje je ezoterický charakter této společnosti, vědomé udržování tajemství, hledání kosmické síly a jistá forma panteismu – a také zvědavost. „Dají vám na vědomí, že se seznámíte s věcmi, k nimž většina lidí nedojde,“ vzpomíná Abad-Gallardo. K duchovnímu aspektu zednářství pozname-

nal, že potkal mnoho lidí, kteří hledali poctivě – leč naprázdno.

Někteří jiní, asi 10–20 %, vstupují do lóží kvůli kariéře, protože se v nich setkávají lidé politiky nebo byznysu. Další 30–40 % tvoří revolucionáři. Abad-Gallardo nicméně dodává, že za 24 let se u zednářů neseťkal s hluboce věřícími lidmi, protože v případě, že člověk vstoupí do lóže jako katolík, časem se církvi vzdálí, odpadne od víry. „Zednářství je ezoterické hnutí, jehož cílem je zničení křesťanské víry a morálky. Podstatou svobodného zednářství je gnosticismus a ezoterismus,“ říká bývalý francouzský zednář pro francouzský katolický týdeník *Famille Chrétienne*.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
10. 9. 2019

O rozjásaném nihilismu

Komentář Církve a svět

Letos v prosinci uplyne 30. výročí od smrti významného italského katolického filosofa Augusta del Noce, který v roce 1984 svému příteli, literárnímu kritikovi Rodolfo Quadrellimu, napsal:

Dokonale souzním s tím, co mi píšeš o nynějším nihilismu.⁽¹⁾ To už není ten tragický nihilismus, jehož poslední stopy nese možná ještě terorismus. Ten měl být revolučním řešením, poněkud rozpačité tušeným nebo spíš rozpačité připomenutým, a měl v sobě hněv, dodávající mu vzdáleně jakési lidské vzezření.

Ten dnešní nihilismus je však rozjásaný, a to ve dvojím smyslu. Jednak postrádá neklid, to znamená, že hledá posoupnost povrchních požitků s úmyslem odstranit dramatičnost z lidského srdce – patrně vymýcením augustinovského *inquietum cor meum*⁽²⁾. A jednak má svůj symbol v homosexualitě, protože pojímá lásku vždycky „homosexuálně“, a to i ve vztahu mezi mužem a ženou. Hodnocení, o které nám tady jde, je *antropologické*, nikoli především *etické*. Rozjásanému nihilismu, který „přehlíží“ různost (včetně

té pohlavní), jež označuje druhého, hrozí, že bude pojímat lásku jako čiré prodloužení svého vlastního „já“ (tedy právě homosexuálně). Nikoli bezdůvodně nachází své reprezentanty mezi bývalými katolíky, o jejichž přízeň usilují ti dosavadní, kteří u nich rozpoznávají něco ze své vlastní hloubi. Takovýto nihilismus je přesnou redukcí každé hodnoty na „směnitelnost“, což je v tom nejhorším smyslu maximálně kapitalistický výsledek procesu, který začal první světovou válkou. Nejhorším mlžením, které působí tento nihilismus, je však ztráta smyslu pro vzájemnost faktorů nynějšího dění. Při bližším pohledu se totiž ukazuje, že není ničím jiným než odvrácenou tváří scientismu a nezbytným sebezrušením každé hodnoty, která není účelová; a v tom, jak správně říkáš, spočívá přesný opak humanismu. [...]

Pro katolíky je charakteristické, že akceptují myšlení svojí doby, původem marxistické nebo kapitalistické. Výsledkem je, že již nemohou promýšlet vlastní metafyziku a svoje náboženství jako pravdu. Ta-

to impotence se ukazuje v tom, že ho prezentují v narážkách a metaforami, jimiž se snaží odlišit od běžných a tradičních katolíků, a opravdu se jim to daří. Škola jejich bezvěrectví je bezkonkurenční. (...)

Myslím, že jedinou cestou, jak uniknout před nynějším rozkladem, je přehodnotit slavný Hegelův výrok – ale nezávisle na něm –, že filosofie je „přítomnost pochopená myšlením“. Existují dvě interpretace nynější doby, jež podmiňují všechny partikulární soudy: zednářsko-osvícenská v jejích různých variantách a marxistická; obě jsou falešné. Z této „podmiňující falešnosti“ je třeba vyjít, ale kroky tímto směrem jsou dosud dosti skrovné. Velmi vážná jsou pochybení katolíků, kteří se od 60. let minulého století chtěli „zdnešnit“ tím, že si osvojili teze jednoho z těchto dvou myšlenkových proudů, a znesnadnili tak víru.

Text zveřejněný v časopise *Tempi* 30. prosince 2014 přeložil Milan Glaser Z www.vaticannews.va/cs.html, 1. 9. 2019

Poznámky:

⁽¹⁾ Nihilismus je filosofický směr, který tvrdí, že nic nemá absolutní hodnotu ani platnost. [pozn. red.]

⁽²⁾ Čili: „Stvořil jsi nás pro sebe, Bože, a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě.“ [pozn. red.]

V Austrálii uzákonili porušení zpovědního tajemství

Zákon přijatý v australském státu Victoria bude od kněží vyžadovat, aby porušili pečeť zpovědního tajemství, pokud cokoliv ve zpovědi vyvolá podezření ze zneužívání dětí. Nový zákon ukládá trest odnětí svobody až na tři roky, když povinný informátor neohlásí zneužití příslušným úřadům.

Zákon přidává náboženské představiteli na již existující seznam povinných informátorů. Na rozdíl od jiných zemí s podobnými zákony a normami informace o zneužívání dětí, získané ve svátostném kontextu, nejsou vyňaty a musí se nahlásit.

Premiér Daniel Andrews, který je v čele státu Victoria od roku 2014, byl citován v australských novinách *The Age*. Premiér doufá, že legislativa vyšle Vatikánu jasnou zprávu ohledně zneužívání dětí. „Nejdůležitější částí je poselství, že zákon je třeba brát vážně. Pokud lidé nedodrží zákon, pak jsou sankce velmi významné,“ řekl Andrews. „Jde o kulturu, v níž lidé chápou zá-

kony a své povinnosti týkající se povinného informování velmi seriózně.“

Zákon byl schválen napříč politickým spektrem. Hierarchické vedení katolické církve státu Victoria již vyhlásilo, že nebude dodržovat nově přijatý zákon. „Já osobně budu zachovávat pečeť,“ řekl arcibiskup Peter Comensoli při rozhovoru 14. srpna 2019 na rozhlasové stanici *ABC Radio Melbourne* krátce poté, co byl zákon představen v místním parlamentu.

Arcibiskup také řekl, že nebude naléhat na kohokoliv, kdo se přiznal ke zneužití, aby se nahlásil na policii. Knězi je však zakázáno porušovat zpovědní pečeť, jakož i nařizovat kajicníkovi, aby se obrátil na státní úřady.

Arcibiskup Comensoli dále řekl, že by rovněž povzbudil osobu, která se přiznala ke zneužití, aby zopakovala příznání mimo kontext zpovědi, kde by se pečeť neuplatňovala, a on by mohl potom svo-

bodně nahlásit násilníka policii. Rovněž uvedl, že k přiznáním sexuálního zneužívání dětí dochází ve zpovědi jen mimořádně, velmi zřídka.

Australská ústava uvádí, že „Společenství nevydává žádný zákon k založení jakéhokoliv náboženství, ani k zavedení náboženských obřadů, ani k zákazu svobodného vykonávání jakéhokoliv náboženství, a není potřebná žádná náboženská prověrka jako kvalifikace pro jakýkoliv úřad či důvěru veřejnosti v rámci Společenství.“

Premiér Andrews připustil, že nemá vědomost o odsouzeních za neohlášení zneužití za období posledních 25 let, kdy se ve státě uplatňuje pozice povinného informátora. Kromě náboženských představitelů jsou povinni ohlásit podezření ze zneužívání dětí učitelé, zdravotní sestry, policisté, lékaři, poradci a soudní personál pro mladistvé.

Zdroj: www.catholicnewsagency.com

Život s Bohem (1)

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU PŘEKLADU

Na počátku Mimořádného misijního měsíce, kterým je dle vyhlášení papeže Františka říjen 2019, je důležité uvědomit si svoji vlastní křesťanskou identitu a především, co je pravý život z víry, jak žít v Boží přítomnosti v každém okamžiku svého bytí. Kéž k tomu pomůže i nová četba na pokračování, která neklade příliš vysoké intelektuální nároky na čtenáře. Ale o to více by měla motivovat každého z nás k hlubokému zamyšlení nad svým vztahem k Bohu, nad každodenním životem s ním. A snad bude i zdrojem nového obrácení se k Bohu. Stáří textu nerozhoduje, ani některé nedokonalosti v citacích, podstata je vždy táž: Trojediný Bůh je stejný včera, dnes i na věky. S pokorou otevřeme svá srdce Bohu.

Mgr. Daniel Dehner

* * *

PŘEDMLUVA

*Mechelenské arcibiskupství,
svátek sv. Františka Saleského 1920*

Služebníci Kristovi, našim posláním je učít lidi poznat Boha a milovat ho. Copak „věčný život nespočívá právě v tom, poznat Boha, jediného a pravého Boha a toho, kterého on poslal, Ježíše Krista“?⁽¹⁾

Křesťanství není jen zavrhováním zla, rovněž není jen principem pozitivní mravnosti. Je, a to v podstatě a především, život, nový život člověka, znovuzrozeného křtem svatým. Tento život byl nazván „setkáním dvou lásek“: lásky Boží, sklánějící se k člověku, a lásky duše, která se zcela odevzdává Bohu.

Bůh přichází k nám a přebývá v nás, *Ipse prior dilexit me*, a my se odevzdáváme Bohu a setrváváme v něm. To, hle, je křesťanské tajemství, k němuž by měly směřovat všechny naše záliby, všechny naše touhy, všechno, co jsme, a všechno, co máme.

Jsem přesvědčen, že živé myšlenky této knížky svojí pronikavou a diskrétní formou vyvolají u jejich čtenářů zálibu v takto chápaném křesťanském životě.

Prosím dobrotivého Pána Boha, aby požehnal toto dílko a aby tímto svým požehnáním odměnil jeho zbožného původce.

*† Désiré Joseph kard. Mercier,
mechelenský arcibiskup*

ÚVOD

Majíce na mysli slova Pána Ježíše k Samaritánce, mysleli jsme zprvu, že dáme knížce název „Živá voda“. Ale dali jsme přednost názvu „Život s Bohem“, protože lépe vystihuje její obsah.

To, že Bůh má s námi jisté vztahy, a to ty nejužší, je dogma.

Mnozí je popírají. Ty ponechejme stranou.

Také z těch, kdo je přijímají, málokterí znají všechna jeho hluboká bohatství.

Je proto dogmatem nevyužitým, nepochopeným, nevyčerpaným, ačkoliv je ze všech nejbohatším, nevyčerpatelně plodným.

Když jsme psali dílko „Bůh v nás“, naší touhou bylo právě přivést horlivé duše k poznání jedinečných zdrojů života, jaké nám otevírá posvěcující milost. Knížka bezpochyby vystihla potřeby duší, neboť za několik měsíců převýšil její náklad několik tisíc výtisků.

Nemýlili jsme se v jednom našem článku před (první) světovou válkou, když jsme řekli, že naši dobu charakterizuje, zdá se, větší „pochopení stavu milosti“, a když jsme usoudili, že svět, který by mnozí chtěli vidět bez Boha, je třeba přivádět k tomu, aby „poznal Boha tak, jak se Bůh sám dal poznat“.

Ale k čemu toto nové dílko? Copak kniha „Bůh v nás“ nestačila?

Duše, které se dostaly do styku s utěšenou naukou o posvěcující milosti, a tak zatoužily žít v ní a žít ji plně, setkávají se s jistými těžkostmi. Ty však nespočívají natolik v zahalenosti tajemství, jako spíše v tom, co je v něm neočekávaného, příliš sublimovaného, „nepřizpůsobitelného“. A k tomu ještě je zde všechno z oblasti neviditelná. Nic pro smysly. Je třeba se dvakrát, vícekrát vrátit, abychom si mohli říci: „Není to sen. Je to pravda. Je to tak.“

Velkolepé věci se vynořují jen pomalu, postupně, tím, že se k nim stále vracíme. Jeskyně je poseta diamanty. Avšak množství sloupků, vytvořených stalaktity, objevíme v ní jen po dlouhém pozorování, když zrak si již zvykl na šero dobře ukrytých kleneb.

Nejlepší způsob, jak navyknout zrak duše ponořovat se „do nitra“, je, že mu předkládáme bez vnučování pár krátkých slov, myšlenku stručnou a vyřčenou jakoby náhodou, která se zakousne do navyklé nepozornosti a přinutí duši, aby si řekla: „Aha! ... Toto? Skutečně! Je to tak! Nemyslela jsem na to... Jaký poklad jsem najednou našla...“

I když se tento jasný pohled má brzy rozplynout a znovu nás zakryje noc, přece – jakou výsadou jsou tyto záblesky světla, tyto trhliny, které na chvíli rozbrázdí bytí a na uzavřeném obzoru otevrou perspektivy nekonečna! ...

Jistý humorista říkával: „Přitisknout ke zdi myslící třtinu!“⁽²⁾

Chybou jen je, že tato třtina, i když je jí křesťan, myslí tak málo!

„Kolik lidí pije, jí, zakládá rodinu, kupuje, prodává, staví, uzavírá smlouvy, stará se o majetek, má přátele a nepřátele, radosti i strasti, rodí se, roste, žije a umírá, ale – »neprobuzených.«“⁽³⁾

„Neprobuzení“. Toto slovo zákonem kontrastu připomíná slovo sestry Alžbě-

Každoročně jsme v měsíci říjnu my křesťané povoláni k boji. Ne však zbraněmi, které ohrožují sám život, ale zbraní duchovní – modlitbou sv. růžence. K jeho časté modlitbě jsme opětovně vyzýváni samotnou Pannou Marií, ale i mnohými svěťci, kteří její výzvu připomínají, jakož i našimi pastýři. Tato modlitba si zasluhuje nejen naši úctu, ale také aktivní zapojení se. Vezměme tedy do rukou růžec, přijměme pozvání do kláštera bratří dominikánů v Olomouci a připojme se ke **ČTYŘIADVACETIHODINOVÉ MODLITBĚ SVATÉHO RŮŽENCE**, která bude probíhat v **klášterním kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie v Olomouci** na ul. Slovenská 14 (u dominikánů) **ve dnech 11.–12. října 2019**. Letos bude tato modlitba specifická v tom, že jejím prostřednictvím chceme celý den i noc našeho Pána chválit a jemu děkovat. Vždyť dnes a denně nám Bůh prokazuje nesmírné milosrdenství, nespočet dobrodiní a lásku v plnosti, za kterou je potřeba děkovat. Svou osobní účastí můžete vstoupit do této čtyřadvacetihodinové modlitby v libovolném čase. Bližší informace k této modlitební aktivitě naleznete i s možností registrace na www.ruzenec24.op.cz.

ty od Nejsvětější Trojice⁽⁴⁾: „Žít probuzená ve víře...“

Pravda, svět je dnes plný činnosti. Bůh ví, že mezi hlavními hříchy je lenivost nyní v nejmenší úctě.

Ale je to činnost náměsíčníků. Ke každému by bylo třeba přistoupit a zeptat se ho: „Příteli..., prosím vás..., tolik shonu..., k čemu, pro jaký cíl? Jak se staráte o to nejpodstatnější? Přemýšleli jste již?“

„Přemýšleli? Vždyť vidíte, že mám tolik jiného v hlavě!“

Ježíš Nazaretský se kdysi opovážil říci, že „jen jedno je třeba“.

Kdo by nevěděl, že Kristus je nemoderaní. I když byl řemeslníkem, neměl praktický smysl. „Nejprve království. Ostatní vám bude přidáno.“ (srov. Mt 6,33) A to království je ve vás, v nitru!

To je zastaralá řeč! Jaká neznalost života!

A jeho slova Martě, která je netrpělivá a znepokojuje se: „Marie si vyvolila nejlepší úděl.“ (Lk 10,42)

Kazatel blahoslavenství úplně zapomněl, že naše kraje jsou zemí rušného života a že věci tohoto světa jsou přece důležitější! (Vždyť obchod je obchod.)

Svět už daleko pokročil... Nechejme to snilkům! Nechejme to „mystikům“. Tak praví svět, podivně používaje toto slovo v nesprávném významu.

Žena z Betánie u nohou Kristových. Krásný námět pro umělce! Vzor zahanbující nás, lidi činů, jakými jsme a jakými se chválíme, že jsme!

Nejsme rádi, když ztrácíme svůj čas.

A jelikož lidé nechtějí „ztrácet čas“ přemýšlením, ztrácejí svět.

Copak Jeremiáš neřekl: „Svět je zpusťosený... Proč? Protože nikdo nepřemýšlí ve svém srdci?“ (srov. Jer 12,11)

Jeremiáš viděl správně. Znal lidstvo.

A Syn Boží rovněž vysvětluje: Jeruzalém se ztratil, protože se neusiloval poznat čas a štěstí Pánova navštívení. (srov. Lk 19,44)

Kdo může pochybovat o správnosti Mistrova postřehu?

„Myself and my Creator,“ napsal Newman. „Můj Stvořitel a já. Všechno ostatní je nic.“ Je třeba posílit ojedinelou elitu, která myslí jako on a dychtivě vyhledává častý důvěrný styk s Bohem.

Páter Gratry radíval: „Vnitřní pozornost vůči Bohu, ticho, usebranost, aby-

chom jimi naslouchali své duši a naslouchali Bohu! Copak jsi, hádám, milý bratře, již padesát let strávil na této zemi bez toho, aniž bys to byl aspoň jednou nezkusil? Snad ses nikdy nemodlil čtvrt hodiny k Bohu, v duchu a v pravdě? Nastala v nebi půlhodina ticha – říká Písmo svaté. Tato půlhodina nebeského ticha ti je neznámá? Nenašlo se pro ni v průběhu tvého života místo ani jedenkrát?“

„Prosím vás o čtvrt hodinu ticha dnes v noci, pro vaši duši a pro Boha,“ řekl jistý biskup ve shromáždění mužů. Uprostřed noci ho přichází vzbudit jeden z nich a říká mu: „Zachoval jsem čtvrt hodinu ticha poprvé ve svém životě. Nemohu se dočkat rána, abych vám to řekl. Můj život je proměněný. Patřím Bohu a jeho věčnému náboženství.“⁽⁵⁾

Vy, kdo nyní držíte tuto skromnou knížku v ruce, chtěli byste za tu půl nebo čtvrt hodinku, kterou obětujete pro rozjímání, meditovat o tajemství v plném slova smyslu, o Bohu, přítomném a přebývajícím v naší duši skrze posvěcující milost, neboť dobře víte, že ona je oním „pramenem vody vyvěrajícím k věčnému životu“ (Jan 4,14).

I vy patříte mezi ty vyvolené duše, které od věků vyzývá prorok Izaiáš: „*Omnes sitiētes venite ad aquas*“⁽⁶⁾ a autor Apokalypsy: „*Qui sitit, veniat et accipiat aquam*.“⁽⁷⁾ Vy všichni, kdo máte žízeň, pojdte k prameni. Ať ten, kdo má žízeň, přistoupí k prameni živé vody.

Otevřete kdekoliv tuto knížku⁽⁸⁾, jako otevíráme „Následování“⁽⁹⁾.

Možná více statí přečtete bez užitku. Obviňujte za to pouze autora...

Ale možná ta či ona myšlenka zapůsobí blahodárně na vaši duši. Vždyť aby nastalo mnohonásobné chvění na ploše k chvění náchylné, k tomu není potřeba těžký ani vzácný kus kovu...

Tehdy se náhle zopakuje s vámi jev, který jsme vzpomněli výše. Jedno místo závoje se natrhne. Zazáří malý, krátký záblesk. A malý chvilkový otvor na tmavé stěně viditelných věcí vám umožní postřehnout v jasném mrknutí oka Neviditelného, přítomného docela blízko, ve vás, v hloubce vašeho srdce, kde On na vás čeká.

Pokud vás Bůh obdaří takovou chvílí, považujte si ji. Často jedna takováto minuta má tajemnou moc obrátit duši.

Tehdy zavřete knihu... Od té chvíle by vám již překážela. Byla by stěnou mezi vámi a božským Hostem, jehož jste spatřili ve svém nitru.

Zavřete knihu... Zavřete všechny přístupy, které vedou do vnějšího světa.

Vy sám... a Bůh. *Myself and my Creator*.

Jste ve středu světa. Je-li vám dopřáno zůstat tam trochu déle než prchavý okamžik, tím lépe!

Z tohoto důvěrného setkání tváří v tvář s Bohem vyjdete naprosto jiní, než jste byli.

A když se ve vás zrodí touha obnovit toto setkání, tehdy vás chce Bůh k něčemu použít, pro svoji větší slávu...

At Maria, Matka Božské milosti, vyprosí pro tuto skromnou knížku, aby se na ní uskutečnila slova jejího Božského Syna ke svaté Mechtildě:

„Všichni, kdo mě hledají věrným srdcem, najdou v této knize zdroj radosti. Ti, kdo mě milují, zahoří ještě více mojí láskou, a ti, kteří trpí, najdou v ní útěchu.“

(Pokračování)

Ze slovenského překladu

„Život s Bohem“

prof. Štefana Gregoroviče

původního titulu „Vivre avec Dieu“.

Vydal Posol Božského Srdca Ježíšovo,

Trnava 1948.

Český překlad -dd-

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Jan 17,3. [pozn. překl.]

⁽²⁾ „Myslíci třtinou“ nazýval člověka Blaise Pascal (1623–1662).

⁽³⁾ Citován Joubert. Pravděpodobně jde o francouzského esejistu Josepha Jouberta (1754–1824). [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Francouzská karmelitánka (1880–1906), která byla v roce 2016 svatořečena. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Joseph Gratry: *Sofisté a kritika*.

⁽⁶⁾ „Vy všichni, kdo žízníte, přijďte k vodě.“ (Iz 55,1)

⁽⁷⁾ „Ať přistoupí žíznící, ať toužící dostane vodu života.“ (Zj 22,17)

⁽⁸⁾ Následující řádky se týkají zacházení s knížkou. Nastiňují však mnohé o účincích duchovní četby jako takové, proto text nevynecháváme. [pozn. překl.]

⁽⁹⁾ Čili známou knihu Tomáše Kempenského *Následování Krista*. [pozn. překl.]

Pondělí 7. 10. 2019

6:05 Pro vita mundi: Petr Leviček **6:50** V pohorách po horách (61. díl): Harrachovy kameny **7:00** Na pořadu rodina (7. díl): Samota jako příležitost **8:00** Tajemství skla **8:10** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Mezi pražci (80. díl): Říjen 2019 **10:05** Missio magazín: Říjen 2019 **11:05** Ars Vaticana **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** INDIE – Chattisgarh – Pokračujeme v boji **13:25** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (26. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Adopce srdce **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě **17:35** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:35** Sedmihlásky (149. díl): Hděs, kukačko **18:40** Písnový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013 **19:25** Lednický park vypravuje **19:50** Přejeme si ... **20:05** K jádru věci [L] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (81. díl) **21:30** Živě s Noe **22:10** Kulatý stůl: Život v multikulturním světě **23:45** Terra Santa News: 2. 10. 2019 **0:10** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pravý vinný kmen **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 8. 10. 2019

6:05 Pod lampou **8:10** Biskup Hirka **8:30** V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Muzikanti, hrajte **9:55** Cvrlikání (70. díl): Petr Linhart & přátelé: Milostné vzpomínky na Čp.8 **11:00** Ars Vaticana **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka (108. díl): Se Zdeňkem Zbořilem **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (27. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **15:25** Oto Mádr **15:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, Žít s tajemstvím **16:00** Kulatý stůl: Život v multikulturním světě **17:35** BET LECHEM – vnitřní domov (12. díl): Bohdan Heczeko – slezský minorita **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Ze života Ježíše **18:35** Sedmihlásky (149. díl): Hděs, kukačko **18:40** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **19:20** V pohorách po horách (61. díl): Harrachovy kameny **19:30** Zpravodajské Noeviny: 8. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** Česká věda **21:15** Řeckokatolický magazín (214. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Terra Santa News: 2. 10. 2019 **22:30** Jak potkávat svět (72. díl): S Radimem Zenklem **23:55** Světlo pro Evropu (10. díl): Vztah k Rusku **0:10** Poletuchy: Na skok do Lednice **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 9. 10. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 10. 2019 **6:25** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě **8:00** Missio magazín: Říjen 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Pokřtění a poslání **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Ale on není bílý **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Mezi nebem a zemí **13:20** Kalvária Nitrianské Pravno **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:50** Franz Liszt: Virtuózní hudby **15:35** Můj chrám: Kateřina Koubová,

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině **16:00** Zpravodajské Noeviny: 8. 10. 2019 **16:20** K jádru věci **17:25** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – O Panně Marii Guadalupské **17:40** Plavební stupeň Přelouč **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšova moc **18:40** Sedmihlásky (149. díl): Hděs, kukačko **18:45** Proměny Oščadnice **19:30** Terra Santa News: 9. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Adorace [L] **21:10** Setkání cisteritů v Lukově [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: s. Veronika Barátová – Pročišťování révy [P] **23:15** Generální audience papeže Františka **23:40** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) **0:15** Má vlast: Dubí u Teplic **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 10. 10. 2019

6:05 Pro vita mundi: Jan Bartoš **6:50** V pohorách po horách (47. díl): Suchá Belá – Slovenský ráj **7:00** Výpravy do divočiny: Ptáci mizí **8:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, Žít s tajemstvím **8:35** Terra Santa News: 9. 10. 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (10. díl): Vztah k Rusku **9:30** Kulatý stůl: Život v multikulturním světě **11:00** Ars Vaticana **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Má vlast: Dubí u Teplic **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (29. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Generální audience papeže Františka **15:15** Pokřtění a poslání **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** Zpravodajské Noeviny: 8. 10. 2019 **16:20** Řeckokatolický magazín (214. díl) **16:35** Myanmar – Hora snů **17:05** V pohorách po horách (61. díl): Harrachovy kameny **17:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2018, 1. díl **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Filip **18:35** Sedmihlásky (149. díl): Hděs, kukačko **18:40** Historie sklářství v Karlovině **19:00** Večeře u Slováků: 28. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 10. 2019 [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (149. díl): Mladina 65 [L] **21:30** Živě s Noe **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Mezi pražci (80. díl): Říjen 2019 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 11. 10. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 10. 2019 **6:30** Po stopách apoštola Pavla (3. díl) **7:00** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině **7:20** Noční univerzita: s. Veronika Barátová – Pročišťování révy **8:25** Marina **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (81. díl) **9:30** K jádru věci **10:35** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Setkání cisteritů v Lukově **13:10** Písnový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013

14:00 Živě s Noe [L] **14:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (30. díl); autor a průvodce Marek Orko Vácha **14:55** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **16:00** Zpravodajské Noeviny: 10. 10. 2019 **16:25** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **17:05** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:35** Sedmihlásky (149. díl): Hděs, kukačko **18:40** Bible pro nejmenší: Petr ve vězení **18:45** Naše Prémontře **19:50** Přejeme si ... **20:05** Kulatý stůl: Syndrom vyhoření [L] **21:35** Živě s Noe **22:15** Večeře u Slováků: 28. neděle v mezidobí **22:40** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2018, 1. díl **23:25** V pohorách po horách (61. díl): Harrachovy kameny **23:35** Lednický park vypravuje **0:05** Pan rektor **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 12. 10. 2019

6:05 Pro vita mundi: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. **6:50** Na pořadu rodina (3. díl): Dítě školou povinné **7:50** Vezmi a čti: Září 2019 **8:10** Sedmihlásky (149. díl): Hděs, kukačko **8:15** Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch **8:55** GOODWILLBOY III. (4. díl): Press **9:30** V posteli POD NEBESY (4. díl) **10:20** Missio magazín: Říjen 2019 **11:25** Zpravodajské Noeviny: 10. 10. 2019 **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa News: 9. 10. 2019 **14:30** Buon giorno s Františkem **15:25** Večeře u Slováků: 28. neděle v mezidobí **15:55** Zpěváčci: MFF Strážnice 2019 [P] **17:20** Cesta štědrosti **18:00** Po stopách apoštola Pavla (4. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Petr ve vězení **18:35** Sedmihlásky (149. díl): Hděs, kukačko **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (13. díl) [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si ... **20:05** Dobrodružství před kamerou (2. díl) [P] **21:10** V pohorách po horách (62. díl): Zakarpatská Ukrajina – Polonina Krásná **21:20** Živě s Noe [P] **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – O modlitbě **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 13. 10. 2019

6:05 Pro vita mundi: sr. Marie Fidelis Šilerová **6:50** Příběh o Žofii **7:30** ARTBITR – Kulturní magazín (81. díl) **7:40** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, Žít s tajemstvím **8:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (149. díl): Mladina 65 **9:30** Večeře u Slováků: 28. neděle v mezidobí **10:00** Mše svatá z baziliky sv. Petra: Vatikán [L] **11:40** Řeckokatolický magazín (214. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Přejeme si ... [P] **12:30** V souvislostech **12:50** Světlo pro Evropu (13. díl) **13:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:45** Muzikanti, hrajte **14:20** Noční univerzita: s. Veronika Barátová – Pročišťování révy **15:25** Dobrodružství před kamerou (2. díl) **16:30** Živě s Noe **17:35** Kouzlo štípských varhan **17:55** Sedmihlásky (157. díl): V našim domě [P] **18:00** Hermie a neposlusná včela Buzby [P] **18:40** Setkání cisteritů v Lukově **18:55** Venezuela – Ženy nahoře [P] **19:25** Slovanský Velehrad **19:50** Přejeme si ... **20:05** Hyacinta – Zázrak z Fatimy (1. díl) **20:50** Hyacinta – Zázrak z Fatimy (2. díl) **21:40** Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **22:45** V souvislostech **23:05** Buon giorno s Františkem **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 7. 10. o 16:05 hod.: V škole Ducha
(Marián Gavenda: Božia vôľa v bežnom živote)**

Prednáška nakrútená na duchovno-ozdravnom pobyte v Kúpeľoch Nimnica.

**Utorok 8. 10. o 20:25 hod.: VKontexte
(Marek Krošlák: Politizácia náboženstva)**

Je legitímne, aby spoločnosť veriacich zasahovalo do ekonomického, politického alebo spoločenského života? Na túto otázku sa budeme snažiť hľadať odpoveď v najbližšej relácii VKontexte.

**Streda 9. 10. o 20:30 hod.: Fundamenty II
(Dve tváre koncilu)**

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu s moderátorkou Janou Zlatohlávkovou a jej hosťami prof. Milošom Lichnerom SJ a Jurajom Vittekom.

Štvrtok 10. 10. o 13:55 hod.:
Medzi nebom a zemou (Katarína Jantáková)

Katarína Jantáková sa venuje nielen výchove vlastných detí, ale

prostredníctvom detského časopisu sa snaží prispieť aj k výchove detí v katolíckych rodinách. Budeme spolu s ňou hľadať alternatívu k súčasnej, médiami ovplyvnenej situácii. Tiež budeme hovoriť o tom, ako viesť deti k zručnostiam a osobnému prežívaniu. Moderuje Marián Gavenda.

Piatok 11. 10. o 20:30 hod.: Rumunsko – na lane medzi nebom a zemou (dokument)

Mnohí majú voči Rumunsku predsudky a vlasy im vstávajú dúbkom pri pomyslení naň. Presvedčte sa na vlastné oči, aké krásy vám táto krajina ponúka. Uvidíte, že kňaz Florentin vám ukáže pravú očistu pre dušu.

Sobota 12. 10. o 16:00 hod.: Svätá omša z Košíc

Priamy prenos z dominikánskeho kostola Nanebovzatia Panny Márie. Celebuje Mons. Stanislav Stolárik, rožňavský diecézny biskup.

Nedeľa 13. 10. o 11:00 hod.:
Svätá omša zo Sampora

Priamy prenos z benediktínskeho kláštora.

BREVIÁR PRO LAIKY
5. ŘÍJNA – 12. ŘÍJNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 10.		PO 7. 10.		ÚT 8. 10.		ST 9. 10.		ČT 10. 10.		PÁ 11. 10.		SO 12. 10.			
Antifona	1028	1148	1653	1870	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1653	1870	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1554	1750	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1554	1750	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	719	812	1554	1751	1065	1186	1080	1202	1095	1218	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1655	1872	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	719	812	1555	1751	1065	1187	1556	1752	1096	1219	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	719	812	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
SO 5. 10.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1660	1877	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1555	1751	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1661	1878	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1555	1751	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	719	811	720	812	1555	1752	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	720	813
Prosby	1028	1147	1043	1163	1664	1881	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	719	812	719	812	1555	1751	1075	1196	1556	1752	1106	1230	1122	1247	721	813
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 6. 10. – 27. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Hab 1,2-3; 2,2-4
Ž 95(94),1-2.6-7b.7c-9

Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechl jeho hlasu! Nezavrzuje svá srdce!*)

2. čt.: 2 Tim 1,6-8.13-14

Ev.: Lk 17,5-10

Pondělí 7. 10. – památka Panny Marie Růžencové

1. čt.: Jon 1,1-2.1.11

Jon 2,3.4.5.8

Odp.: srov. 7c (*Ze záhuby jsi vyvedl můj život, Hospodine!*)

Ev.: Lk 10,25-37

Úterý 8. 10. – ferie

1. čt.: Jon 3,1-10

Ž 130(129),1-2.3-4.7b-8

Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?*)

Ev.: Lk 10,38-42

Středa 9. 10. – nezávazná památka sv. Dionýsia nebo sv. Jana Leonardiho

1. čt.: Jon 4,1-11

Ž 86(85),3-4.5-6.9-10

Odp.: 15b (*Ty jsi, Pane, váhavý k hněvu a svrchovaně laskavý.*)

Ev.: Lk 11,1-4

Čtvrtek 10. 10. – ferie

1. čt.: Mal 3,13-20a

Ž 1,1-2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 11,5-13

Pátek 11. 10. – nezávazná památka sv. Jana XXIII.

1. čt.: J1 1,13-15; 2,1-2

Ž 9(9A),2-3.6+16.8-9

Odp.: 9a (*Podle práva bude Hospodin soudit svět.*)

Ev.: Lk 11,15-26

Sobota 12. 10. – nezávazná památka sv. Radima nebo sobotní památka Panny Marie

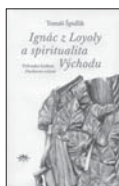
1. čt.: J1 4,12-21

Ž 97(96),1-2.5-6.11-12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Lk 11,27-28

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

IGNÁC Z LOYOLY A SPIRITUALITA VÝCHODU • PRŮVODCE KNIHOU DUCHOVNÍ CVIČENÍ
Tomáš Špidlík • Z italštiny přeložil Josef Čunek
 • **Odpovědná redaktorka Anna Lexmaulová •**
Předmluva Pavel Ambros

Špidlíkův *Průvodce* je napsán jak pro ty, kdo hledají cestu obnovy svého života, tak pro ty, kdo dávají duchovní cvičení. *Průvodce* pomáhá odkrývat vše, co nám běžně v úsilí o prohloubení vztahu s Pánem snadno uniká: jemnost Božího hlasu, na který je třeba reagovat, křehký záchvěv lidského srdce, které „mluví“, a také závratné Boží hlubiny, které člověka zvou do Božího Srdce.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Druhé revidované vydání
Váz., přebal, 135x210 mm, 188 stran, 220 Kč

U STOLU V BETÁNII • VÍRA, HROB A PŘÁTELSTVÍ
Marko Ivan Rupnik • Z italštiny přeložil Ctírad Václav
Pospíšil • Odpovědný redaktor Pavel Ambros

Polarita dvou povah, činné a meditující osobnosti, je sklobitelná ve společném domově, v Betánii. Text načrtává plusy a minusy dvou duchovních typologií a rozvíjí pohled na místo, kde se vyhraněné osobnosti mohou setkávat: v domě, kde je stále zván Pán.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 88 stran, 100 Kč

KALENDÁŘE NA ROK 2020

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2020. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvostrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky papeže Františka.

Paulínky • Váz., 85x150 mm, 144 stran, 95 Kč

POUTNÍ MÍSTA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020. Fotografie poutních míst jsou nejen z ČR, ale i z jiných zemí světa.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

MARIÁNSKÁ POUTNÍ MÍSTA ČECH, MORAVY A SLEZSKA

Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020.

Sypták • Kroužková vazba, 230x138 mm, 69 Kč

SPOLU@KRESTANSKAMEDIA

S texty Martina Holíka

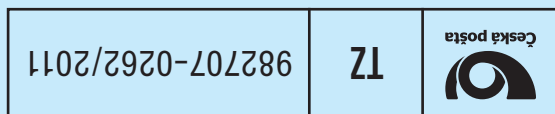
Týdenní stolní kalendář s církevním a občanským kalendářem na rok 2020 se základními informacemi o těchto médiích: Katolický týdeník, Televize Noe, Tarsicius, IN!, signály.cz, Immaculata, Církev.cz, DUHA, Radio Proglas.

Cesta • Kroužková vazba, 230x160 mm, 64 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVEPLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r.o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r.o., Olomouc 24, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Sefredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Daniel Theol. Tomáš Kiml. Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o.; Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.